

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
T.a.v. De Griffie
Postbus 20019
2500EA Den Haag

Vereniging Vrienden
Sijtwendepark
Dr Beguinlaan 68
2272AL Leidschendam-Voorburg
Tel. : 070-3864533
Email adres : info@sijtwendepark.nl
Website : www.sijtwendepark.nl
Bank : NL63INGB0007864422
KVK nummer: 68725892

Leidschendam-Voorburg, 24 maart 2020.

Uw referentie: 202000597/1/A3

Onderwerp:
Vorderingsprocedure ex artikelen 3:2, 3:4 en 3:46 AWB en artikel 2.57 APV gemeente
Leidschendam-Voorburg;
Hoger beroep inzake het Aanwijzingsbesluit van 4 september 2018 van de gemeente
Leidschendam-Voorburg.

Edelachtbare heer, vrouwe,

Naar aanleiding van uw brief van 17 februari 2020 doet de Vereniging u hierbij toekomen de gronden van het hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag van 18 december 2019 AWB SGR 18/6885.

Op 10 november 2015 heeft de gemeenteraad een motie aangenomen vanwege overlast door nachtelijke bezoekers van het park. Daarna hebben een aantal bijeenkomsten plaatsgevonden in het kader van het participatietraject waarbij omwonenden en gebruikers van het park aanwezig zijn geweest en hun (on)genoegen kenbaar konden maken. Bij de bijeenkomsten van 8 maart 2017 en van 10 april 2017 werden problemen “ervaren” met loslopende honden, niet nader gepreciseerd.

Appellant, die aanwezig is geweest bij deze bijeenkomsten, acht het van (groot) belang dat door de gemeente duidelijkheid wordt verschaft omtrent de hoeveelheid van gestelde problemen, temeer omdat een ontzettend grote groep van (directe) omwonenden, waar de gemeente juist eerder op hun verzoek er voor heeft gezorgd dat het losloopgebied werd ingesteld, gebruik maakt van dit losloopgebied en voor hen duidelijk en accepteerbaar moet zijn waarom de gemeente overgaat tot de bestreden beslissing. Immers, een enkeling kan bij een bijeenkomst roepen dat er sprake is van overlast door honden, zonder dat dit feitelijk (dermate) ernstig is dat dit moet leiden tot de bestreden beslissing.

Vervolgblad 1

Appellant heeft tijdens de procedure hier telkens gewag van gemaakt omdat het haar juist bekend is dat het slechts op minder dan twee handen te tellen personen gaat die overlast oprakelen, zonder dat dit feitelijk is vastgesteld of op een andere manier door de gemeente is geverifieerd.

Uit alle dossierstukken blijkt juist dat het om een beperkt aantal personen gaat dat hondenoverlast oppert, waarvan de zwaarte hiervan nimmer nader door de gemeente is onderzocht, hetgeen toch op zijn plaats is, gelet op de belangen van de vele andere gebruikers van het park.

Dat hondenoverlast ook geen serieuze issue was, blijkt ook wel uit het eigenlijke startpunt van de procedure waarbij een motie was aangenomen vanwege overlast door nachtelijke bezoekers van het park.

Appellant is daarom van mening dat z'n zware beslissing, juist voor de vele (honderden) gebruikers van het park, goed gemotiveerd dient te worden en dat de gemeente duidelijk moet maken waarom zij tot de bestreden beslissing is gekomen. Het besluit moet zodanig evenwichtig zijn, dat het voor een ieder behapbaar is, ook al is de uitkomst van hen negatief.

Dat ieder besluit van een gemeente te allen tijde gerechtvaardigd is wanneer een participatietraject is doorlopen, lijkt in deze zaak het geval te zijn geweest. Appellant ziet namelijk geen gemotiveerd besluit, behoudens de verwijzing naar een participatietraject en dat er andere belangen zijn dan die van appellant.

De betwisting gedurende de procedure door appellant van hondenoverlast van (enige) betekenis, hetgeen ook blijkt uit alle dossierstukken, had naar mening van appellant door verweerder opgepakt moeten worden en nader moeten worden bekeken en beoordeeld. Appellant is van mening dat, anders dan de rechtbank van oordeel is, de bestreden beslissing op dit punt ondeugdelijk is gemotiveerd.

De gemeente heeft daardoor niet zorgvuldig gehandeld. Uit het overzicht van de reacties van gebruikers van het park tijdens de drie initiatieftafels voorafgaande aan de bijeenkomst op 17 mei 2016 en de bijeenkomst op 17 mei 2016 blijkt immers juist niet dat voldoende overlast van honden wordt ervaren, zoals de rechtbank stelt. Het enkele malen voorkomen van het woord 'overlast' in verslagen, impliceert immers nog geen daadwerkelijke overlast en kan op zichzelf en zonder adequaat onderzoek geen reden zijn voor een vergaand besluit.

De rechtbank stelt dat verweerder de belangen van hondenbezitters en het algemeen belang van vermindering van overlast tegen elkaar heeft afgewogen. Appellant ziet dit niet terug in de bestreden beslissing, enkel dan dat er een participatietraject is doorlopen.

Appellant vindt juist wel dat er sprake is van strijd met het evenredigheidsbeginsel, nu de ernst van de belangen van de groepen niet duidelijk is (gemaakt) en daardoor geen juiste weging van de belangen door verweerder kon worden gemaakt.

Dit staat los van het feit of al dan niet de belangen van de meerderheid dienen voor te gaan aan de belangen van de kleine groep en de overige gebruikers van het park. Overigens is er geen documentatie van negatieve ervaringen van de overige gebruikers van het park. Slechts een paar van de honderd directe omwonenden.

Blad 2

Vervolgblad 2

Waaruit volgt dat overlast door hondenuitlaatservices - naar het oordeel van de rechtbank - slechts een onderdeel is van de (ongedefinieerde) ervaren overlast, blijkt overigens niet uit enige documentatie. Appellant wil nog benadrukken dat het park voor de helft aan oppervlakte verboden terrein is voor honden.

Om de andere helft van het park - waar honden vooralsnog vrij kunnen rondlopen - verder te verkleinen, middels overigens een zeer kostbare ingreep van 30.000 euro, is nimmer noodzakelijk geweest behoudens de roep van een enkeling (bij een bijeenkomst).

Enig ongerief van een omwonende op een blaffende hond, voor zover dit als overlast wordt ervaren, waarnaar appellant enkel kan gissen en door verweerder nimmer inzichtelijk is gemaakt, moet naar het oordeel van appellant worden geaccepteerd, evenzo als verkeerslawaaï waar de direct omwonenden in de randstad ook mee te maken hebben.

Appellant begrijpt de beleidsvrijheid van de gemeente om over zaken te kunnen beslissen. Het vaststellen van overlast door honden dient naar mening van appellant echter objectief plaats te vinden en niet wat een enkeling te berde brengt. Een onderzoek door de gemeente of een derde naar de (daadwerkelijke) overlast van honden was dan ook op zijn plaats, temeer omdat uit alle dossierstukken juist het tegendeel blijkt.

Derhalve verzoekt appellant u te toetsen, of er in dit aanwijzingsbesluit van het college sprake is van onevenwichtige afweging van belangen en of het college in redelijkheid niet tot andere beslissingen had kunnen komen. Onder anderen alle redelijke alternatieven die door de Vereniging Vrienden Sijtwendepark zijn en kunnen worden aangedragen.

Appellant verzoekt u om een nadere termijn voor het aanvullen van grieven. Voorts is appellant bereid zijn standpunt toe te lichten bij de behandeling ter zitting van het hoger beroep.

Appellant vertrouwt erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,

De Vereniging Vrienden Sijtwendepark,
namens deze,

Bram van Popering
Voorzitter

D. Voortman-van de Ven Sauveur
secretaris